

Anna Cukier
Stacjonarne Studia Ekonomii
Drugiego stopnia
Nr indeksu 181141

Marion Donovan – niedoceniony wynalazca

Matka, żona, wynalazca, przedsiębiorca... Marion Donovan wykorzystywała wiedzę i doświadczenie zdobywane w życiu codziennym do tworzenia rzeczy mogących ułatwić ludziom życie pozwalając im oszczędzać czas.. Tworzyła przedmioty pozwalające lepiej dbać o zdrowie i urodę oraz łatwiej radzić sobie z problemami życia codziennego. Jest autorką wielu wynalazków, z których najbardziej popularnym jest pieluszka jednorazowego użytku. Kobieta, która swoim wynalazkiem odmieniła życie milionów matek. Włożyła wiele pasji, trudu i cierpliwości aby stworzyć jednorazową pieluszkę. Czy została doceniona?

Marion Donovan urodziła się 15 października 1917 w Fort Wayne, stan Indiana w USA. Jako wynalazca kontynuuje tradycję rodzinną. Jej ojciec, Miles O'Brien wraz z bratem bliźniakiem opracowali tokarkę do szlifowania części używanych do produkcji skrzyni biegów montowanych w samochodach. Założyli przedsiębiorstwo South Bend Tokarka, które prowadziło swoją od działalność 1906 roku. Gdy Marion miała zaledwie siedem lat, zmarła jej matka. Wolny czas spędzała więc w fabryce ojca i wujka obserwując ich prace. W 1939 roku ukończyła literaturę angielską w Rosemont College. Rozpoczęła aktywne życie zawodowe. Pracowała jako redaktor i publicysta dla magazynów Vogue i Harper's Bazar. Po roku zakończyła prace w tętniących życiem wydawnictwach Nowego Jorku. Była miłośniczką piękna i zwolennikiem szerzenia wartości kulturalnych. Aktywnie uczestniczyła w grupach teatralnych oraz szkołach tańca gdzie była nauczycielem¹. W wieku 23 lat wyszła za mąż za Jamesa F. Donovana i wraz z nim zamieszkała w Westport, Connecticut.²

Rysunek 1 Marion Donovan z dzieckiem

Źródło: http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300

¹ http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300 z dnia 11.06.2009 r.

² <http://americanhistory.si.edu/archives/d8721.htm> z dnia 11.06 2009 r.

Marion Donovan była szczęśliwą żoną i matką. Nie żałowała, że porzuciła karierę zawodową poświęcając swój czas opiece nad dzieckiem. Jak każda matka zmagająca się z nieprzyjemnym obowiązkiem prania brudnych dziecięcych pieluch. Na domiar złego córka Marion miała szczególny talent do natychmiastowego moczenia świeżych pieluch, mocząc przy tym pościel lub ubranie mamy. W przeciwieństwie do większości matek rozpoczęła poszukiwania sposobu uniknięcia tego problemu. Była inteligentną, niezwykle zaradną, wychowaną w rodzinie wynalazców kobietą, która samotnie podjęła się budowy nieprzemakalnej pieluchy. W 1946 roku Marion Donovan zaprojektowała prototyp dzisiejszej pieluszki jednorazowego użytku. Użyła do tego celu zasłonki prysznicowej, gdyż był to materiał łatwo dostępny i z pewnością nieprzemakalny. Zużyła ogromną ilość foliowych zasłonek, wycinając odpowiednie kształty i zszywając je w całość tworząc pokrowiec na pieluszkę.³

Rysunek 1 Pokrowce na pieluchy

Źródło: <http://en.wikipedia.org/wiki/Diaper>

Mimo iż taki produkt spełniał już podstawową funkcję (zapewniał nieprzemakalność) Donovan wiedziała, że jej wynalazek nie jest idealny. Nie przestała przeprowadzać doświadczeń w celu ulepszenia produktu. Choć pokrowiec stworzony przez Marion nie powodował pieluszkowego uczulenia skóry, które wywoływały istniejące wówczas na rynku gumowe spodenki, nie zapewniał skórze dziecka „swobody oddychania”. Nadal testowała wiele tworzyw mogących mieć zastosowanie w budowie jej pieluszki aż znalazła odpowiedniejszy. Wynikiem wielu kolejnych eksperymentów był pokrowiec wykonany z nylonu, tkaniny używanej do budowy spadochronu⁴. Zmodyfikowała także sposób zapinania

³ S. J. Spignesi, *Amerykańskie wynalazki. Innowacje, wynalazki i gadzety stworzone w USA*, Wydawnictwo Amber, 2004, s.130.

⁴ <http://web.mit.edu/invent/iow/donovan.html> z dnia 11.06 2009 r.

pieluch eliminując niebezpieczne w użyciu agrałki. Do zapinania pieluchy użyła metalowo – plastikowych zatrzasków. Swoją pieluszkę nazwała „Boater”, gdyż kształtem przypominała jej łódź. W 1949 roku „Boater” pojawił się pierwszy raz w ogólnodostępnej sprzedaży w nowojorskim sklepie Saks Fifth Avenue.⁵

Rysunek 2 Marion Donovan prezentuje swój wynalazek 19.06. 1949 rok

**Marion Donovan and baby, modeling "Boater," June 19, 1949.
AC Scan-imag #02072101.tif**

Źródło: <http://americanhistory.si.edu/archives/images/d8721-1.jpg>

Podczas gdy Marion Donovan czekała na przyznanie patentu swojemu wynalazkowi, matki z entuzjazmem kupowały jej pieluszkę. W 1951 roku otrzymała cztery patenty za produkt, którego definicja brzmiała następująco: Złożony kawałek materiału wchłaniającego wydzieliny niemowlaka, taki jak papier lub tkanina, ułożonego pomiędzy nogami dziecka i zamknięte w talii dziecka. Produkt użytku jednorazowego.⁶ W tym samym roku sprzedała

⁵ <http://www.barackopalooza.com/node/812> z dnia 11.06.2009 r.

⁶ <http://www.ideafinder.com/history/inventors/donovan.htm> z dnia 11.06.2009 r.

swoją firmę Donovan Enterprises oraz prawa do „Boater” firmie produkującej odzież dziecięcą Keko Corporation za 1 milion dolarów⁷.

Rysunek 3 Sprzedaż patentu firmie Keko Corporation

Źródło: http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300

Sprzedaż patentu nie była jednak końcem przygody Marion z „Boater”. Marzyła o pieluszcze nieprzemakalnej, ale również jednorazowej, której nie trzeba prać i suszyć i ponownie używać, a jedynie zdjąć, zwinąć i wyrzucić. Realizacja tego wydawałoby się prostego pomysłu okazała się stosunkowo trudna. Marion wiedziała, że najlepszym wypełnieniem pieluszki byłby dobrze wchłaniający wilgoć papier lecz nie potrafiła wymyślić sposobu, aby odizolować zmoczony papier od skóry dziecka. Po kolejnych latach eksperymentów Donovan odkryła odpowiednią kombinację i konsystencje wkładów papierowych, które przenosiły wilgoć z dala od skóry, zapewniając dziecku uczucie suchości. Entuzjazmu Marion nie podzielali ówczesni właściciele firm papierniczych. Wyśmiewali jej pomysł twierdząc, że jest on nikomu niepotrzebny. Zaznaczyć trzeba, że stanowiska dyrektorskie w organizacjach, które odwiedzała Marion Donovan zajmowali wyłącznie panowie i prawdopodobnie nie mieli nigdy styczności z brudną pieluszką dziecka.⁸ Po

⁷ <http://americanhistory.si.edu/archives/d8721.htm> z dnia 11.06.2009 r.

⁸ S. J. Spignesi, op. cit., s. 131.

niespełna 10 latami pierwszy mężczyzna zainteresował się wynalazkiem Donovan przeczuwając, że produkt ten będzie w przyszłości wielkim sukcesem. Był nim Victor Mills pracujący w spółce Procter & Gamble, twórca marki pieluszek Pampers⁹.

Rysunek 4 Pieluszki jednorazowe Pampers

www.tidaskleg.pl

Źródło: **Źródło:** http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300

Wynalezienie jednorazowej pieluchy było dla Donovan inspiracją do dalszej pracy twórczej. W przeciwieństwie do opinii złośliwców, nazywających ją gospodynią domową, która nie wie nic o nauce, Donovan interesowała się nauką, szczególnie dziedziną fizyki. W latach 50. powróciła na studia. Jako jedna z trzech kobiet ukończyła w 1958 roku wydział architektury na Yale University.¹⁰

Rysunek 5 Marion Donovan

Źródło: http://media.rozhlas.cz/_obrazek/00416563.jpeg

W 1981 roku osobiście zaprojektowała swój dom w Greenwich w Connecticut. W latach 1951 -1996 Marion Donovan otrzymała 20 patentów. Tworzone przez nią produkty nie odniosły wielkiego sukcesu komercyjnego. Nic jednak nie potrafiło zgasić w niej pragnienia

⁹ <http://web.mit.edu/invent/iow/donovan.html> z dnia 12.06. 2009 r.

¹⁰ http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300 z dnia 12.06.2009r.

tworzenia nowych, ułatwiających życie produktów. Myśl o stworzeniu kolejnego wynalazku powstała w 1985 roku. Marion obserwowała męża Johna F. Butler'a , którego poślubiła w 1981 roku, podczas jego porannych zmagañ z niemi dentystycznymi. Postanowiła stworzyć produkt dzięki któremu nie będzie konieczności owijania nici wokół palców. W ten sposób powstała „DentaLoop” niebieska mechata nić dentystyczna wraz z aplikatorem, ułatwiająca czyszczenie szczelin między zębowych. Resztę życia spędziła na udoskonalaniu swojego wynalazku, przeprowadzaniu badań, a także nadzorowaniu działań marketingowych w swoim przedsiębiorstwie. Aktywną pracę wynalazcy porzuciła dopiero w 1995 roku, gdy jej mąż przeżył udar mózgu. Przez ostatnie trzy lata życia opiekowała się nim, zmarła cztery miesiące po jego śmierci, 4 listopada 1998 roku.¹¹

Filozofia życia Marion Donovan było pokonywanie życiowych trudności poprzez tworzenie przedmiotów ułatwiających życie. Wydaje się jednak być postacią niedocenioną, o czym świadczy ubogość informacji na temat jej życia i osiągnięć. Jej los podziela wiele kobiet – wynalazców. Mam nadzieję, że choć tak niewiele osób wie kim była, współczesne matki z serdecznością myślą o twórcy jednorazowej pieluszki podczas przewijania swoich dzieci.

Bibliografia

1. Spignesi S. J., *Amerykańskie wynalazki. Innowacje, wynalazki i gadzety stworzone w USA*, Wydawnictwo Amber, 2004
2. Fejringer A., *Najwięksi pechowcy stulecia*, Wydawnictwo Bellona, Warszawa 2002.
3. <http://www.ideafinder.com/history/inventors/donovan.htm>
4. http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300
5. <http://web.mit.edu/invent/iow/donovan.html>
6. <http://americanhistory.si.edu/archives/d8721.htm>
7. <http://www.women-inventors.com/Marion-Donovan.asp>
8. <http://historyofscience2007.blogspot.com/2007/03/marion-donovan.html>
9. <http://www.barackopalooza.com/node/812>

¹¹ http://invention.smithsonian.org/resources/online_articles_detail.aspx?id=300 z dnia 12.06.2009r.